

BOPLADSEN VED BØLLING SØ

Prøv at lukke øjnene og lyt til lydene lige her på engen.

Hvilke lyde kan du høre? Prøv at adskille dem:

De naturlige som altid har været her — lyden af vind, regn, torden...

De naturlige som er forandret med tiden — de dyr som lever her...

Og de menneskeskabte lyde som også er forandret med tiden — maskiner, transportmidler...

Forestil dig nu, at du er tilbage i Stenalderen, for ca. 10.000 år siden.

Kan du høre lyden af søens klukkende vand? Ænder, gæs og svaner bolttrer sig. Måske har det lydt lidt ligesom i dag. Vingerne slår mod vandoverfladen når de letter... Et langt rytmisk tilløb som stryger hen over søen.

Bag dig ligger den midlertidige boplads, indrammet af urskoven. Pladsen skaber et helt særligt lydtrum, med vandet som åbner lyden på den ene side, og skoven som dæmper eller kaster lyden tilbage på den anden side.

Måske kan du høre en urokse som bevæger sig i kanten af skoven.

Den knækker et par grene på vejen mod en lysning, hvor den kan græsse. Den brøler, det lyder voldsomt. Måske der er mere en én.

Tæt på hører man de velkendte lyde af nogle som flækker flint. De små stykker springer af, når der slås, og rammer bunken af flint med en klirrende lyd. Slagene har samme rytme som en hjerterytm... da dan-ng da dan-ng. Der skal laves pilespidser til jagten.

Du kan også høre børnenes latter, mens de leger med nogle knogler. En hund gør.

Måske kommer en bil drønende på vejen lige bag dig, og bringer dig frem til nutiden.

